

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den den 17. Juni 1925 i Genève undertegnede Protokol, der forbyder til Krigsbrug at anvende kvælende, giftige eller lignende Gasarter samt bakteriologiske Krigsmidler.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 75).

Sagen sættes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Forslag, som foreligger til Beslutning i det høje Ting, gaar ud paa at godkende den tidligere af Danmark underskrevne Konvention, der forbyder de forskellige Former af kemisk Krig for de Stater, som slutter sig til Konventionen. Denne Konvention er allerede gammel, den er formet i 1925, altsaa for 4—5 Aar siden, paa den Konference, som behandlede Spørgsmaalet om den private Vaabenfabrikation og Vaabenhandel.

Den foregaaende Regering fremsatte forrige Aar et tilsvarende Forslag til Ratifikation i det andet høje Ting. Forslaget er derefter indbragt igen i Aar af den nuværende Regering og har i Landstinget faaet enstemmig Tilslutning. Den eneste Forskel mellem det tidligere Forslag og det, der er indbragt af den nuværende Regering, var Optagelsen i det tidligere Forslag af et Par Forbehold, som enkelte Stater har taget ved deres Ratifikation. Forbeholdene gik ud paa, at Konventionen kun var bindende overfor andre Stater, der ogsaa ratificerede, og dernæst, at saafremt visse Stater brød Konventionens Regler, ophørte dens bindende Karakter overfor de Stater, af hvilke den blev brudt.

Det har forekommet mig som de fleste af de Staters Regeringer, der har ratificeret, at disse to Forbehold var overflødige. Den ene af Bestemmelserne: at Konventionen kun er gyldig overfor dem, der undertegner, findes allerede i selve Konventionen; om den anden gælder det, at den, om jeg saa maa sige, falder ind under den fra alle Sider anerkendte Nødværgeret og i og for sig vil være

bestaaende uden Hensyn til, om det udtrykkeligt formuleres eller ikke.

Naar enkelte Stater har tilføjet disse Forbehold, maa det, saa vidt jeg forstaar, have Forbindelse med de Forhold, der gælder i de paagældende Stater med Hensyn til Forberedelser af kemisk Krigsførelse. Saa-danne Forberedelser findes ikke i Danmark, og der kan derfor, saa vidt jeg kan se, ikke være nogen Grund til de paagældende Forbehold.

Dette Resultat er man altsaa enedes om mellem alle Partier i det andet høje Ting, og jeg kan ikke tænke mig, at Spørgsmaalet kan give Anledning til Tvivl her i Tinget; jeg kan derfor anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Gerhard Nielsen: Ved den store Dræbning, der fandt Sted i Aarene 1914—18, var uden Tvivl Anvendelsen af Giftgas noget af det frygteligste, der forekom. Giftgassen var uhyre frygtet af dem, der var med i Krigen, og det er forstaaeligt, at der i de Lande, hvis unge Sønner kom hjem, mærket af Giftgassens Virkninger og henviste til langsom Hentæren og aarelange Lidelser, har rejst sig en meget stærk Stemning imod Anvendelsen af dette Vaaben. Denne Stemning er raadende ikke alene i de paagældende Lande, men utvivlsomt i alle civiliserede Lande. Og var dette Vaaben frygteligt i den Krig, vi har gennemlevet, vil Virkningerne i kommende Krige aldeles afgjort blive langt frygteligere.

Det er naturligvis Frygten for disse Virkninger, der danner Grundlaget for den Protokol, som blev undertegnet den 17. Juni 1925 af 38 Staters befuldmægtigede. Protokollen er priselig kort og siger klart i Stykke 4, at de kontraherende Parter, for saa vidt de ikke allerede er Parter i Traktater, der forbyder Brug af Giftgas, anerkender Forbudet mod dens Anvendelse og er enige om at udstrække dette Forbud til at omfatte Brug af bakteriologiske Krigsmidler samt indgaar paa at betragte sig som indbyrdes bundne i Overensstemmelse med denne Deklarations Bestemmelser.

Der foreligger nu her for os et Forslag fra Regeringen om en Beslutning, hvorefter denne Protokol ratificeres. Sagen har været behandlet i Landstinget, hvor alle Partier enstemmigt har tiltraadt Forslaget om, at Danmark ratificerer uden Forbehold, og jeg tillader mig herved paa mit Partis Vegne at anbefale, at ogsaa dette høje Ting giver Tilslutning til Ratificering af Protokollen, forhaabentlig med samme Enstemmighed, som det er sket med i det andet høje Ting.